

Sygn. akt II KO 27/15

POSTANOWIENIE

Dnia 25 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski (przewodniczący)

SSN Jerzy Grubba

SSA del. do SN Stanisław Stankiewicz (sprawozdawca)

w sprawie **M. S.**

oskarżonego z art. 286 § 1 k.k. i inne

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 25 czerwca 2015 r.,

wystąpienia Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi

z dnia 15 maja 2015 r., sygn. akt IV K 198/15,

o przekazanie sprawy do rozpoznania sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro
wymiaru sprawiedliwości

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

przekazać sprawę M. S. do rozpoznania

Sądowi Rejonowemu w N.

UZASADNIENIE

W dniu 27 lutego 2015 r. do Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi wpłynął akt oskarżenia przeciwko M.S., któremu prokurator zarzucił popełnienie przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. i inne. Postępowanie przeciwko oskarżonemu aktualnie nie toczy się z powodu niemożności jego przetransportowania – ze względu na stan zdrowia - z Zakładu Karnego w P.

Sąd Rejonowy dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi wystąpił do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi

równorzędnemu, motywując to niemożnością przetransportowania oskarżonego do jednostek penitencjarnych w Ł.

Sąd Najwyższy zaważył, co następuje:

W stwierdzonych w niniejszej sprawie okolicznościach należało uznać zasadność przedmiotowego wystąpienia.

M. S. przebywa obecnie w Zakładzie Karnym w P. W toku postępowania sądowego przed Sądem Rejonowym dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi, podjęto próby przetransportowania oskarżonego na terminy rozpraw w dniach 1 i 28 kwietnia 2015 r., jednakże nakazu doprowadzenia nie zrealizowano ze względu na jego stan zdrowia, który uniemożliwiał transport. W piśmie z dnia 7 kwietnia 2015 r. (*vide* k. 193) przewidywano czas zakończenia hospitalizacji M. S. na czerwiec 2015 r. Następnie w korespondencji z dnia 4 maja 2015 r. wskazano, że oskarżony nadal jest pacjentem Szpitala w P., gdzie jest leczony, zaś termin zakończenia leczenia przewidziano na dzień 26 marca 2016 r. Jednocześnie podkreślono, iż oskarżony powinien pozostać w okręgu [...] Służby Więziennej, celem zapewnienia kontynuacji stosownego leczenia, gdyż w innych jednostkach penitencjarnych nie istnieje taka możliwość. W szczególności lekarz Szpitala w P. wskazał na możliwość przetransportowania oskarżonego do innej placówki penitencjarnej w okręgu [...] w terminie od poniedziałku do czwartku, a następnie powrót osadzonego do jednostki penitencjarnej w P., gdyż niezbędne jest aplikowanie w/w odpowiednich leków antyretrowirusowych.

Warto przypomnieć, że przepis art. 37 k.p.k., co do zasady, stwarza – obok art. 36 i 43 k.p.k. – kodeksową podstawę do tzw. „nadzwyczajnej właściwości miejscowej”, czyli właściwości z delegacji, jako odstępstwo od reguł określonych w art. 31 i 32 k.p.k. Przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu - w trybie przewidzianym w art. 37 k.p.k. - może być uzasadnione jedynie dobrem wymiaru sprawiedliwości, zaś z inicjatywą występuje sąd właściwy do rozpoznania sprawy. W orzecznictwie i doktrynie od dawna wskazuje się, iż przez owe dobro rozumieć należy także potrzebę doprowadzenia do przeprowadzenia procesu (*vide* postanowienie SN z dnia 26 stycznia 2005 r., III KO 48/04, OSNKW 2005, z. 2, poz. 23; postanowienie SN z dnia 9 września 2010 r., III KO 69/10, OSNwSK/1/1701; T. Grzegorzczak, Komentarz do art. 37 Kodeksu postępowania karnego, LEX 2014).

Co więcej w interesie wymiaru sprawiedliwości leży zawsze sprawne rozpoznanie sprawy, t.j. rozstrzygnięcie jej w rozsądnym terminie, gdyż *expressis verbis* wynika to z odpowiednich unormowań (*vide* art. 45 ust. 1 Konstytucji RP, art. 6 ust. 1 EKPC oraz art. 2 § 1 pkt 4 k.p.k.), a co *in concreto* okazuje się być mało realne bez odejścia od zasady właściwości miejscowej sądu. Jak bowiem wynika z okoliczności ustalonych w niniejszej sprawie, postępowanie przeciwko M. S. nie może obecnie toczyć się w Sądzie Rejonowym dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi, z powodu leczenia oskarżonego w Szpitala w P., zaś zakończenie tego leczenia przewidziano dopiero pod koniec marca 2016 r. W tym stanie rzeczy dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga właśnie, aby sprawę przekazać do rozpoznania sądowi, który ma swoją siedzibę w miejscu aktualnego pobytu osadzonego, do którego to sądu, co wynika ze zgromadzonej dokumentacji medycznej, oskarżony może być doprowadzony i brać udział w postępowaniu.

Mając na uwadze powyższe względy, Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.